

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Digitalisering og It
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 17. maj 2023
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Anna Rosdahl Christian-
sen
Sagsnr.: 2023-0032/51-0008
Dok.: 2815894

Besvarelse af spørgsmål nr. 44 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Digitalisering og It

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 44 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Digitalisering og It har stillet til justitsministeren den 20. april 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF).

Peter Hummelgaard

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 44 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Digitalisering og IT:

”Hvorledes forholder ministeren sig til, at finansielle virksomheder offshorer it-drift og it-udvikling til lande, herunder Indien, der ikke er på Datatilsynets liste over godkendte lande af EU-Kommissionen (som sikre tredjelande), og ej heller på listen over områder og sektorer i tredjelande godkendt som sikre? Der henvises til artiklen »Finansforbund om outsourcing-planer: "Vi forstår ikke, Nordea tør"« på finanswatch.dk den 8. januar 2021, Europa-Kommissionens liste over sikre tredjelande på commission.europa.eu. samt Data-tilsynets vejledning om overførsel af personoplysninger til tredjelande på datatilsynet.dk af juni 2022.”

Svar:

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at overførsel af personoplysninger til et tredjeland (et land uden for EU/EØS) efter databeskyttelsesforordningen forudsætter, at der er et overførselsgrundlag.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 45 kan Europa-Kommissionen træffe en såkaldt tilstrækkelighedsafgørelse, hvis Europa-Kommissionen har fastslået, at et tredjeland, et område eller en sektion mv. har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Dette medfører, at landet kategoriseres som et såkaldt sikkert tredjeland, og at der uden opfyldelse af yderligere krav kan overføres personoplysninger fra EU/EØS til landet.

Ved overførsel af personoplysninger til et tredjeland, hvor der ikke foreligger en tilstrækkelighedsafgørelse fra Europa-Kommissionen, er der tale om en overførsel til et såkaldt usikkert tredjeland, og overførselsgrundlaget vil skulle findes i en af de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningens kapitel V.

Jeg har naturligvis en forventning om, at databeskyttelsesreglerne overholdes også, hvis virksomheder kontraherer med virksomheder i tredjelande om f.eks. it-drift og it-udvikling.